

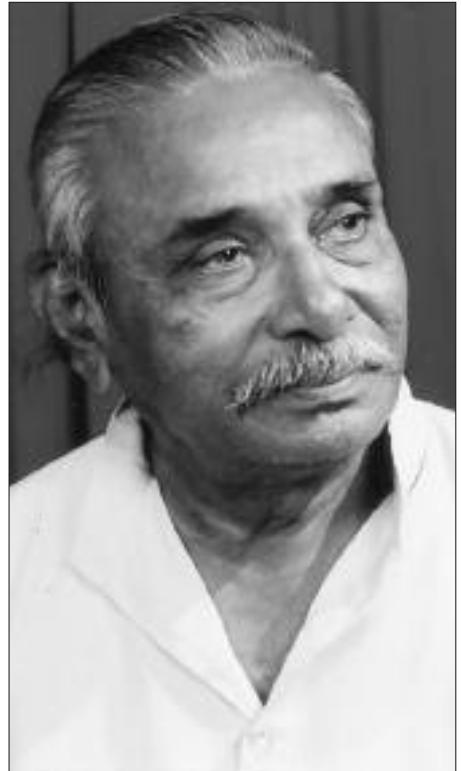
நாங்கள் எங்கள் வரலாற்றை எழுதவில்லை. பாரம்பரியம் என்பது பேச்சோடு நின்று விடுகிறது. நாங்கள் எதையுமே பேணிப்பாதுகாப்பதில்லை. மன்னன் சாஜஹான் காலையில் என்ன உணவு அருந்தினான் என்று தொடர்க்கி அத்தனையும் பதிவு செய்யப்பட்டன என்று ஒரு பத்திரிகையாளரான நண்பர் சொன்னார். அந்தளவு இல்லையென்றாலும் எங்கள் வாழ்வு, எங்கள் மக்கள், எங்கள் கலைஞர்கள் பற்றிய தகவல்கள் சேகரிக்கப்படவேண்டும். பதிவு செய்யப்படவேண்டும்.

இந்த நோக்குடன் “தாய்வீடு” பத்திரிகை எங்கள் ஈழத்து மண்ணின் கிராமங்களில், ஊர்களில் வாழுந்த பிரபலமடைந்தவர்களுடன், தெரியப்படாமல் போய்விட்ட எங்கள் கலைஞர்களைப் பற்றியும் எழுதும்படி வேண்டுகோள் விடுக்கிறது. கட்டுரைகளை சுருக்கமாக, எழுதி அனுப்புக்கள். களம், ‘தாய்வீடு’ தரக்காத்திருக்கிறது. கருத்து உங்களுடையது. கட்டுரைகளை செதுக்கி சொற்சித்திரங்களாக்கும் பொறுப்பு எங்களுடையது.

K.S. பாலச்சந்திரன்

இது ஒர் ஈழத்துக் கலைஞர்களின் பதிவுத் தொடர்...

ஈழத்து தமிழ் மேடை நாடக வரலாறானது காலத்திற்கு காலம் பல கலைஞர்களால்

செதுக்கி எடுக்கப்பட்டு ஒரு உயர்ந்த கலை வடிவமாக வளர்ந்து வந்துள்ளது. அவ்வாறான ஒரு கலைஞராக நாற்புதுகளின் பின் புதுமை-

இவர் தென்னிந்தியாவில் தங்கியிருந்த காலத்தில் தமிழகத்தில் தீராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பூர்த்திகர கருத்துக்களால் கவரப் பட்டு அதன்பால் யாழ்ப்பாணம் திரும்பிய பின்னர் சில நண்யக்களுடன் இணைந்து ஒரு இளைஞர் கழகத்தை ஆரம்பித்து தமிழ் நாட்டில் அறிஞர் அண்ணா, கருணாநிதி ஆகியோர் எழுதிய பூர்த்திகர நாடகங்களை யாழ்ப்பாணத்தில் நடித்து மேடையேற்றினார். “அடங்காப்பிடாரி” புகழ் விசி.பரமானந்தத்துடன் அரசையாவின் நாடகப் பணிகள் ஆரம்பித்தன. இவர் இயக்கிய, அரசு, வரலாற்று நாடகங்களில் ‘தீப்புசல்தான்’, ‘தமிழன் கதை’, ‘வீரமெந்தன்’, ‘வீரத்தாய்’, குறிப்பிட்டு கூறக் கூடியவை.

கலையரசு சொர்ணவிங்கம் தயாரித்த ‘தேரோட்டி மகனில்’ அருச்களனாகவும், ‘கோவலன்’ நாடகத்தில் கோவலனாகவும் நடித்துப் புகழ் பெற்றவர். சொக்களின் ‘கவுரவீசிய காவலன்’, ‘ஞானக்கவிஞரன்’, ‘தெய்வப் பாவை’, ‘கூப்பியகரங்கள்’, பண்டிதர் ச.வேலுப் பிள்ளையின்(க.வே.) ‘வீரசிவாஜி’, ‘சௌலாக்’, ‘ஒத்தொல்லோ’ போன்ற நாடகங்களையும் மற்றும் குழந்தை ம.சண்முகவிங்கத்தின் ‘வையத்துள் தெய்வம்’, ‘பாஞ்சாலி சுபதம்’ ஆகியவற்றையும் இயக்கி தனது முத்திரையை பதித்தவர்.

எழுபதுகளில் அரசாங்கத்தால் நாடகத்துறையில் டிப்ளோமா பயிற்சிநெறி ஆரம்பிக்கப்பட்ட பொழுது அதனைக் கற்பதற்கு ஆர்வம் கொண்டு, அவ் டிப்ளோமா பயிற்சிநெறியில்

- சேகர் தம்பிராஜா -

தமிழக மேடைகளில் மேடையேற்றிய போது - ஈழத்தில் நாடகத் துறை இவ்வளவு வளர்ந்துள்ளதா என தமிழக அறிஞர்கள் தமது வியப்பை வெளிக்காட்டினர்” என தனது தமிழக கலைப்பயணம் தொடர்பான பதிவுக் குறிப்பில் அரசையா தெரிவித்துள்ளார்.

எப்பொழுதுமே நெற்றியில் விழுதிப் பூச்சு, தனது உள்ளம் போலவே வெள்ளை நிற நஷ்டனால் வேட்டி, முறைக்கிய மீசை, தீடகாத்திரமான உடல், எதையும் கர்ந்து பார்க்கும் கண்கள், கம்பீரமான குரல் என்னவே அவரது நடிப்புத்திறனுக்கு இன்னும் அணிசெய்பவையாக அமைந்து விடுகிறது. அவருடைய பேச்சிலில் சரி சிரிப்பிலும் சரி மற்றவர்களை கவரும் ஸ்ர்பு எப்பொழுதுமே கலந்திருக்கும்.

ஒரு நாடக கலைஞராக மட்டுமல்லது, தொழில்தியாக ஓளிப்படவியல் கலைஞராகவும் வாழுந்த அரசையா சிற்பம் செய்யும் ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தயாகி சிவகுமாரன், பருத்தித்துறை பற்றாளர் கந்த முருகேசனார், சதாவதானி புலோவியூர் கதிரவேற்பிள்ளை ஆகியோரது சிலைகளை உருவாக்க தனது மருகர் ரமணி, மற்றும் அன்றன் மாஸ்டர் ஆகியோருடன் இணைந்து பணியாற்றியும் உள்ளார். இவரது இவ்விரு கலைத்திறமையும் நாடகத்துறையில் பாத்திரங்களை உருவாக்குவதிலும் ஒப்பனை செய்வதிலும் கைகொடுத்தன.

இரண் என்பதில் பெருமையும் மன நிறைவு மடைகின்றேன்.

நல்லூர் காமாட்சி நாடக மன்றம், அரியாலை சரஸ்வதி வாசிக்காலை, வட இலங்கை நாடக மன்றம், வண்ணைக் கலைவாணர் நாடக மன்றம், அண்ணாமலை இசைத் தமிழ் மன்றம், யாழ்/ஓரியன்ஸ் கிளப், மாளிப்பாய் மறுமலர்ச்சி மன்றம், நாடக அரங்க கல்லூரி, தேசிய கலை இலக்கிய பேரவை, அரங்க செயற்பாட்டுப் பூழும் மற்றும் வவுனியா கலை இலக்கிய நன்பர்கள் வட்டம், மற்றும் இன்னும் பல இலக்கிய அமைப்புக்களுடன் இணைந்து தனது கலைப் சேவையாற்றி, இன்றும் சில அமைப்பில் தொடர்ந்து வருகிறார்.

குழந்தை ம.சண்முகவிங்கம் அவர்களுடன் இணைந்து இன்றும் நாடக பயிற்சிகள் அளித்துவரும் அரசையா அவர்கள் மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர் யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில் மேடையேற்றப்பட்ட ‘காளிதாசன்’

‘நாடகச்செல்வர்’ எஸ்.ரி. அரசு

யான கண்ணோட்டத்துடன் செதுக்கிய சீற்பி களில் ஒருவராக திகழும் திரு.எஸ்.ரி.அரசு என்படும் “அரசையா” அவர்களின் பதிவாக இன்றைய கலைஞர் பகுதி அமைகிறது.

1948ஆம் ஆண்டு “தாக்குமேடை” என்ற நாடகம் மூலம் ஒரு நடிகனாக அறிமுகமாகி இதுவரையில் ஏற்றதான் எழுபத்தி ஐந்து நாடகங்களுக்கு மேலான நாடகங்களில் தனது நடிப்புத்திறனை வெளிப்படுத்தியுள்ள அரசையா அவர்கள் நடிகனாக மட்டுமல்லாது நெறியாளாக, ஒப்பனைக் கலைஞராக, ஒரு புகைப்படக் கலைஞராக, சிற்பக் கலைஞராக, வில்லுப்பாட்டுக் கலைஞராக என பல்முக கலைஞராக மிளிர்கிறார்.

1961ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தின் போது எல்லோரும் சிதறி யோடிய போதும் இவர்மட்டும் தனி மனிதனாக இராணுவ வாகனத்தின் முன் நிமிர்ந்து கிடந்தது தமிழர் நெஞ்சுறுதியை இந்த மண்ணில் பதிய வைத்த மாமனிதர்.

ஒரு மாமனிதராக சமூகத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நாடகவியலான் அரசையா (எஸ். திரு.நாவுக்கரசு) அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் நல்லூரைப் பிறப்பிடமாக கொண்டவர். பரம்பரை வைத்திய தொழில் படிப்போடு தனது ஆரம்பக் கல்வியையொழுநியில் மேற்கொண்டார். சிற்பத் துறையில் இருந்த நாட்டம் காரணமாக தென்னிந்தியா சென்று அக்கலையை பயின்றார். அக்காலகட்டம் இரண்டாம் உலகப்போர் நடந்து கொண்டிருந்தமையினால் நாலுவருட கட்டாய ராணுவ சேவையில் ஈடுபட்ட பின் நாடு திரும்பினார்.

பிரான்சில் ஜெனம் ஆகியவற்களுடன் இணைந்து யாழ் நாடக அரங்கக்கூடம் கல்லூரி எனும் அமைப்பை உருவாக்கிய முன்னோடி களில் ஒருவராக இன்றும் அந்த மண்ணில் வாழுந்து வருகின்றார். இவ்வாறு நல்லீ நாடக இயக்கத்துடன் இணைந்து குழந்தை ம.சண்முகவிங்கத்தின் ‘ந்தையும் தாயும்’ நாடகத்தில் ஜயாத்துரை எனும் பாத்திரம் ஏற்று சிறப்புற நடித்தவர். இந்நாடகம், யாழ்ப்பாணம், கொழுப்பு மற்றும் தமிழக நாடகத்தில் மேடையேற்றப்பட்டு காணப்படுகிறது.

ஈழத்து நாடக வரலாற்றில் குறிப்பிட்டு கூறக் கூடிய ‘பொறுத்துபோதும்’, ‘புதியதோர் வீடு’, ‘எந்தையும் தாயும்’ போன்ற நாடகங்களை

நடிப்புத்துறையில் மேடை நாடகத்துடன் மட்டும் நின்றவிடாது ‘குத்து விளக்கு’, ‘டாக்சி டிரைவர்’, ‘நிர்மலா’ போன்ற ஈழத்து சினிமா படங்களில் நடித்ததோடு, ‘கடமையின் எல்லை’ எனும் படத்தில் உதவி நெறியாளராகவும் தனது கலைப்பயணத்தை பதிவு செய்துள்ளார்.

அத்தோடு திருப்புங்குடி ஆறுமுகம், கலாவினோதன் சின்னமணி கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோருடன் இணைந்து வில்லிசை கலைஞராகவும் மிளிந்துள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் பல பாடசாலைகளில் மேடை நாடக வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றியும் வெளியியா வளர்க்க சிவப்பு வையில் சிவப்புத்தோடு தேசிய கல்வியில் சுற்று சரிவு காணப்படுவதாகவும் தனது கவலையை வெளிப்படுத்தினார். மேற்படி நிகழ்வில் “மக்கள் களறி விருது” எனும் கொரவுமும் பெற்ற அரசையா அவர்கள் மேலும் பல அமைப்புகளில் கொரவ